
Badjas

Lekker ontspannen!

Ik droom er van. Heerlijk niets doen, me eventjes laten drijven op de heuglijke gebeurtenissen van de dag, dolce far niente. Nu en dan eens weg van huis voor een buitenlandse opdracht, dat is leuk, dat brengt de broodnodige variatie in de job. Dikwijls van huis weg zijn is ook aangenaam want dat zorgt voor een zekere routine in die jobvariatie. Maar dat te vroeg opstaan, dat stressen om het vliegtuig of de TGV te halen, vooral 's avonds wanneer de vergadering dreigt uit te lopen, dat te slecht slapen in weer eens een ander bed in weer eens een ander hotel, dat wordt na een tijdje fysisch toch wel wat lastig. En toen kwam dat voorstel: een wellness weekend. "Doen!" was mijn eerste reactie. En daarna: "Wacht eens, een wellness weekend?"

Op het eerste zicht leek het inderdaad de ideale oplossing.

Niets doen, drijven in een heerlijk warm zwembad, luieren, zonnen... Maar toen zag ik de brochure. Een ellenlange lijst met alle mogelijke en onmogelijke sauna's grijnsde me toe. Gewone sauna's, Romeinse, Turkse, Griekse, Laplandse, infrarode, Hottentotse en weet ik veel welke sauna's nog meer. Ik voelde hoe de angst zich een weg naar buiten wrong en ik zag nog wat wazige beelden van zweethutten, stoombaden en jonge, mooie en blijde volwassenen voor ik de brochure met koude rilling van mij wegsmeet en ze voorgoed uit mijn geheugen probeerde te wissen. Je begrijpt het: ik haat saunatoestanden. Ik wordt mottig als ik er langer dan twee minuten in verblijf, ik stik, mijn benen fladderen onder mijn lichaam weg, mijn geest doet verwoede pogingen om zich naar buitenlichamelijke oorden te begeven, kortom: de sauna betekent alles voor mij, uitgezonderd ontspannen.

Vijf weken later waren we ter plekke.

Tja, een huwelijk is een kwestie van geven en nemen. Daar stonden we dus, in dat wellness centrum, gepakt en gezakt voor een heerlijk weekendje lekker ontspannen. En het was nodig, want ik was nog meer gespannen dan tijdens de uren voor de geboorte van onze eerste kindje, onze dochter, nu al meer dan twintig jaar geleden. Tot aan onze wellnessdag dacht ik dat dit de hoogste stress was die ik in mijn rijpe leven ooit zou doorstaan. Nu stond ik er hulpeloos bij, angstig, geïrriteerd, beseffend dat mijn vrouwtje die komende kwade momenten alleen zou moeten doorstaan want ik had besloten dat ik onder geen beding in zo'n artificiële hittegolf zou plaatsnemen. De gewone opwarming van de aarde met de puffend hete zomers is al warm genoeg voor mij.

Iedereen liep er in uniform.

En dat werd onze eerste opdracht: "Trek je uniform maar aan". Daar gingen we, naar de kleedhokjes waar er ons volgens de baliejuifvrouw ruime kasten te wachten stonden. We probeerden onze valies er in te dumpen maar dat lukte niet wegens veel te kleine ruime kastjes. Terug naar de balie dus om de sleutel van een tweede kastje te vragen. De valies verdween in het ene kastje, wij daarentegen verdwenen in het kleedhokje. Om er vijf seconden later weer uit te komen, het kastje weer te openen, de valies er weer uit te halen en mee te nemen in ons kleedhokje. Valies geopend, badpak aangetrokken ('t was een "gekleed" wellness centrum), slippers aan de voeten en uiteindelijk het echte uniform aangetrokken: de badjas. Ja, de badjas: bij wellness sessies blijkt dat namelijk de gewone dagdagelijkse kledij te zijn.

En toen werd het tijd om de sprong te wagen.

Vooraf had mijn vrouwtje graag wat uitleg gekregen over de mogelijkheden van het centrum, met name waar we konden eten, hoe lang we mochten wellnessen, en nog heel wat andere praktische zaken. En aangezien we wellness hotelgasten waren kregen we de eer om die uitleg van de verantwoordelijke zelf te krijgen. En eerlijk, maar hou dat onder ons, die zag er uit alsof hij zelf dringend een wellness kuur nodig had. Totaal futloos haalde hij drie folders boven: één voor elk van ons en een geplastificeerd exemplaar voor hem, waarna hij met een toonloze stem de inhoud van de folder overliep. Hij las het net niet voor maar het scheelde niet veel.

Massage.

Dat was de kern van de zaak. Eerst betaal je je blauw aan zo'n wellness weekend, maar dan blijkt dat dit enkel telt voor de sauna's en de baden. Helaas is dat op zich verre van voldoende. De tropische toestanden zijn het laatste onderdeel van de echte wellness, de kers op de taart bij wijze van spreken, maar met een kers vul je jouw buik niet. Nee, zonder een massage vooraf is dit niets. Twee of drie massages is zelfs nog beter. Nu moet je weten dat er, naast sauna's, nog één iets is waar ik de kriebels van krijg, en dat zijn vreemde handen die over mijn kathedraal van een lichaam wrijven. Hij wist dat natuurlijk niet, en monotoon dreunde hij ze op. Energiemassage, Drukmassage, Puntmassage, Massage met etherische oliën, Massage met plantaardige oliën, ik meende ook Massage met frituurolieën te horen maar ik denk dat ik me vergist heb, Yin Yang Massage, je hoorde het respect in zijn stem en je zag duidelijke een glinstering in zijn ogen telkens wanneer hij de prijs erbij vermeldde.

Uiteindelijk kregen we toch wat uitleg over wat ons werkelijk interesseerde.

De baden, de sauna's en het restaurant. Die uitleg duurde nog geen twee minuutjes: "Ga maar binnen, je zal ze wel zien, alles staat netjes uitgelegd op bordjes". Tja. Zo kan ik het ook natuurlijk. Dat weekend heb ik veel gelezen, ik heb wat slaap ingehaald, ik heb er veel badjassen gezien – zelfs in het restaurant liep iedereen in dat uniform – en langzaam maar zeker begon ik te ontstressen. Zo erg dat ik me op de tweede dag zelfs aan een sauna waagde! Na drie minuten voelde ik me langzaam maar zeker stikken, mijn benen fladderden onder mijn lichaam weg en mijn geest deed verwoede pogingen om zich naar buitenlichamelijke oorden te begeven.

Nee, sauna is niets voor mij.